

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Determinatio Theologicae facultatis Parisie[n]sis, super Doctrina Lvtheriana Hactenus per eam visa

Université <Paris> / Faculté de Théologie

Coloniae, 1521

VD16 P 765

Frater Jacobus de Hochstraten. fratri Paulo Hispano suo S. P. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34678

videt p̄tentiā q̄ nō p̄p̄ obfuit ecclie dei. Emanare eōdē am̄is p̄cedētibz
indulgentie papales ad salutē dare animaz. q̄z l̄teriore (vt ipse ait) p̄mul
gatioe offensus. in syrium (vt mibi videt) atqz charybdim icidit. Faciunt
cū pleriqz vt nimis oia intelligēdo nihil intelligāt. Vbi cū indulgentias sa
cratissimas sola negatōe criminari nō collibuit. itumē ad scripturas. ad sa
tisfactiones. ad scōz merita. atqz ad id genus alia. P̄cūm cōmissum
aduertimus. Vt q̄bus apicibus detrimentum allatus sit. ad numez nō
satis tenemus. Te igit̄ iudice. re m̄ḡro. re doctore. cōmonstrari mibi velle
vbi sit hūc rei nodus. quot q̄les q̄atosqz ex vno veniāz fundamento pe
pererit errores. Ita enim fiet vt z in dicēdo sū cautor. z in resolūdo
potentior. In quo si filio tuo morem gerere dignaberis. efficies. vt illuz cus
iusqz seruitū audacter moneas z familiariter. Vale iū P̄dicatozū ordi
nis decus insigne Ex Brugis. Anno dñi D. D. xx. kal. Nouēbr̄.

¶ Frater Jacobus de Hochstraten. fratri Paulo Hispano
suo S. P. D.

Acepi literas tuas frater optime. Scripsisti enim probe. Et quod
mea sponte quādoqz per oculum facturus erā. nunc in duxisti animū
meum vt facerem. Indulgentias si (vt fecisti) inspectes. inuenies ex
illis ip̄sis huiuscē turbe p̄autqz cumulus eam̄ prozupisse. Vt solus seru
pulus est. qui Lutherz tā male ab inicio habuit. Quia igit̄ latius p̄gress
sus est q̄ par sit. satis esse ratus sum. si exhibeam nunc solum quod petisti.
Prima itaqz rex capita. hoc est vndecim p̄mos dūncaxat errores ip̄si
Darrini Lutheri (quibus inicio. totā Ch̄ristianā Rempu. cōturbauit)
paucissimis attingam reliquos ip̄sius errores vna cum istis i toto nostro
opere quod nunc in manibus nostris est. multo exactius ad vnguem im̄
pugnaturus Illos enim errores vndecim qui sequunt̄ aliosqz consimiles
ob id solum a Luthero confictos atqz excogitatos putamus vt indulgē
tie ip̄se apostolice ab alijs satis defense vilescerēt nihilqz apud ch̄ristianos
haberent auctoritatis. Vt plus equo in celum os ponere. mibi viri boni
z Ch̄ristiani hominis officium minus esse videt. Si de quibusdā excessi
bus siue abusus (si qui sunt) prudēt̄ pro suo officio scripsisset. z sacros
sanctā ecclie maiestatem eiusqz sacramenta aperitissimis suis heresibz nō
maculasset. tanta in ecclia dei scādala his nostris temporibus exorta nō
fuisent. Aliud est enim eccliam. aliud homines offendere. zc.

¶ Nūc itaqz ad rē ip̄saz venio. tali tū p̄statorē. q̄ oia copiosius atqz la
tilius in nostro opere (de quo statim dixi) cum impugnationibus cathol
cis particulatim sis habiturus. zc.

¶ Principio igit̄ vt paucissimis tecum agam. Ob plenitudinem
potestatis in Papa qui venias largitur creditur indulgentias esse relati
ones satisfactionum penalarum. ad q̄s secundum diuinā iusticiā dimis
sa tādudū culpa. manet p̄cōz obligatō. ¶ Hūc assertōi iacturā vt faceret
scripsit papam sup̄ huiōi penis a diuina reflexis iustitia. nullam h̄re remit
tēdi p̄ suo arbitrio p̄tātē. Alloqz seq̄ret eū irritare posse m̄datū z statutū
dei qd̄ ip̄ssimū ē sentire. Verba et̄ si q̄rasūt in declaratōe cōclusiōis q̄s
re. ¶ Inde vt plenitudinē q̄z p̄cōz romano p̄tifici detraberet. noluit
illū ceteris ep̄iscopis eē maiorē s̄z iure diuino ep̄os om̄es. iurisdicōe. atqz

Error. &

iij. ecclesiasticarum rerum administratio pares esse et equales. Verba sunt in resolutionibus
 ipsi ad Leonem. Et in tractatu de peccate ecclesiastica. ¶ Insuper quod indulgentiis
 quibus tribuitur ut sui participatione possint decedere animas a debito solvendo
 in purgatorio pene liberare. cōfingit animas in purgatorio nullatenus affligi
 pro criminibus aut peccatis mortalibus sed venialibus dicitur. ¶ Neque oportere homines
 sollicitos esse pro satisfacienda. cum post culpe remissionem nulla maneat homini ad
 deum obligatio. imo fallacie cōmētū esse. satisfaciōem penitentie preterponere.
 Horum verba errorum sunt in resolutionibus ipsi. ¶ Hic quoniam ab ventis pro conibus
 ea quibus illis ascribebat Deus. ut pro eas relaxat penitus omnibus quibus pro peccatis exolvende
 erat. anima continuo ex hac luce cōmigras. euolat ad celestia. nulla purgatione
 intercedente media. quod minus regnum ingreditur. ¶ Inde manantia sunt vnde
 et alter. Primo quod credebar dimissis etiam peccatis quod ad culpam et penam. adhuc
 restare originalis peccati fomitem. quod se solo esse sufficiens impedire ac remorari gratiam
 ab introitu celestis regni. Nam hec inquit omnia loquuntur quasi non sint peccata nisi actualia
 et si fomes relicta nulla sit immunditia remorans ingressus regni. ¶ Secundo quod
 asseuerabat horrore mortis in sanctis esse peccatum veniale non modicum. atque ab hoc
 in purgatorio puniendum. Ita ut inquit rarissimum sit. quod post omnes venias non etiam
 in morte peccet. Verba sunt in conclusioibus. ¶ Uerum ne facile purgandi animas
 bus egressus relinqueret. scilicet et euolatōes animas quae ventis permittere videbantur
 profusus iteriperet. metuit est animas purgatorij sine intermissione peccare. profer
 tim inquit cum ea quae sua sunt plus querat quam dei voluntate. Verba sunt in resolutionibus
 bus etc. ¶ Uerum ne easdem sine cessatōe peccantes animas cogeret ad perpetuas
 relegare flamas. cōmētū est in purgatorio manere mercedi statum Quo si
 at ut in charitate merendo proficiat et charitate ad perfectum proficere minuat tamen
 deus excludat penam timor quod exclusio cessus est litere ad superos ut pergant.
 Verba sunt in resolutionibus. ¶ Quod ipse in errore ut pro aduersariis iacula
 ab scripturarum auctoritate depropra quae suis etiam declaratioibus inseruit. defende
 ret. cōmōstrare conatur. et haud minore eiusdem mercedi statum esse certitudinem quam
 illi ipsius purgatorij. Neque id sane molestum duxit olfaciens quod pesti quid
 cure indulgentie esse habiture. vbi purgatorij esse in dubium vocatum. Cum alius
 nihil dicat esse venie quam remissiones purgatoriarum penarum. Verba sunt in resolu
 tioibus. ¶ Hinc demum ipsam indulgentiarum arcem aggressus vbi vidit passim
 proclamari sanctorum merita pro peccatis nostris donari in satisfactorum matre ea quae illis
 superflua in thesauro misericordiae ecclesiae esse relicta. negavit sanctis vlla superflua esse
 merita. sed omnia quae fecissent opera copiosissime esse remunerata. Verba sunt in resolu
 tioibus. ¶ Imo ut nihil illi abundantum meritorum relinqueret. praedicat flagrantis
 sissime sanctorum omnes in quibus bono opere veniale peccasse. minus quam quibus debuissent
 fecisse Qui autem peccando deficiunt alijs ex sibi superfluo dare quod possent Ita pro
 peccato euenit ab illo audaci homine toties insinulari viros celestes pro
 nostra salute irrepeutos oratores. Cum quibus peccatis si ille sua atque ego mea pro
 nere voluerim. vereor ne nos hisce carceribus absorbeat. Ecce amice
 frater habes iam ortum atque capita primorum Lutherianorum errorum Vale.

Coloniae in officina Quentileana. Anno viginti
 nei partus. M.D.XXI. vii. kal. Iunias.